



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.10.2005
KOM(2005) 521 endelig

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET
OG EUROPA-PARLAMENTET**

**om de foranstaltninger, Medlemsstaterne har truffet for at sikre overholdelse af
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (ef) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om
sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	RESUMÉ.....	4
2.	INDLEDNING.....	5
3.	FORANSTALTNINGER TRUFFET AF MEDLEMSSTATERNE FOR AT SIKRE, AT FORORDNINGEN OVERHOLDES	7
3.1.	FORANSTALTNINGER TRUFFET AF MEDLEMSSTATERNE FOR AT OVERHOLDE FORORDNINGEN.....	7
3.2.	Dispensationer, som medlemsstaterne har givet i henhold til artikel 23, stk. 2, og artikel 24.....	8
3.3.	Den generelle situation med hensyn til de foranstaltninger, medlemsstaterne har truffet for at sikre, at forordningen overholdes, således som det fremgår af resultaterne fra FVO's kontrolbesøg	8
4.	DE VIGTIGSTE PROBLEMER, MEDLEMSSTATERNE HAR PEGET PÅ, SOM ALLEREDE ER LØST VIA KOMITÉPROCEDUREN ELLER VEJLEDNINGER	9
5.	PROBLEMER, DER KAN LØSES VED KOMITÉPROCEDUREN ELLER VEJLEDNINGER, MEN ENDNU IKKE ER BLEVET DET, ELLER SOM KUN KAN LØSES VED DEN FÆLLES BESLUTNINGSPROCEDURE.....	9
5.1.	Problemer, der kan løses ved komitéproceduren eller vejledninger, men endnu ikke er blevet det.....	9
5.1.1.	Endnu ikke fastlagte definitioner vedrørende animalske biprodukter	9
5.1.2.	Klarere EU-regler for animalske biprodukter på veterinær- og affaldsområdet.....	10
5.1.3.	Tekniske produkter.....	10
5.1.4.	Alternative metoder til forarbejdning, anvendelse og bortskaffelse af animalske biprodukter	11
5.1.5.	Anvendelse af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler på jordarealer..	11
5.1.6.	Normer for forarbejdning af animalske biprodukter i biogasanlæg og komposteringsanlæg og varmebehandling af gylle.....	11
5.1.7.	Direkte anvendelse som foderstoffer af mælk og mælkebaserede produkter, der er defineret som kategori 3-materiale.....	11
5.1.8.	Mulighed for at forarbejde animalske biprodukter fra andre kilder på steder i tilknytning til slagterier	11
5.1.9.	Nye importcertifikater for endnu ikke omfattede animalske biprodukter.....	12
5.1.10.	Markører til animalske biprodukter bestemt til bortskaffelse som affald	12
5.1.11.	Vejledning til afklaring af spørgsmål, der er rejst som følge af FVO-kontrolbesøg .	12

5.1.12.	Gennemførelsesbestemmelser vedrørende forbuddet mod genanvendelse inden for samme art (kannibalisme)	12
5.2.	Problemer, der kun kan løses ved den fælles beslutningsprocedure	12
5.2.1.	Klarere afgrænsning af forordningens anvendelsesområde og ændring af artikel 1..	12
5.2.2.	Ændringer af artikel 4, 5 og 6: tydeliggørelse og behov for at indføje nye produkter	13
5.2.3.	Ændring af artikel 17 og 18: visse anlægs fritagelse fra kravet om yderligere godkendelse i henhold til forordningen.....	13
6.	FORENKLING	14
7.	KONKLUSION.....	14
BILAG I		
	FORKORTELSER OG SÆRLIGE UDTRYK ANVENDT I RAPPORTEN	16
BILAG II		
	OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE OM FORANSTALTNINGER, DE HAR TRUFFET FOR AT SIKRE, AT FORORDNINGEN OVERHOLDES	18
BILAG III		
	DISPENSATIONER, SOM MEDLEMSSTATERNE HAR GIVET I HENHOLD TIL ARTIKEL 23, STK. 2, OG ARTIKEL 24	23
BILAG IV		
	DE VIGTIGSTE PROBLEMER, MEDLEMSSTATERNE HAR PEGET PÅ, SOM ALLEREDE ER LØST VIA KOMITÉPROCEDUREN ELLER VEJLEDNINGER.....	24
1.	Overgangsforanstaltninger for medlemsstater og tredjelande.....	24
1.1.	Overgangsforanstaltninger for medlemsstater	24
1.2.	Overgangsforanstaltninger for tredjelande.....	25
2.	Kommissionsforordninger om ændring af forordning (EF) nr. 1774/2002	26
3.	Foranstaltninger til gennemførelse af forordning (EF) nr. 1774/2002.....	26
4.	Permanente generelle dispensationer	27
5.	Permanente særlige dispensationer efter anmodning fra medlemsstater	27
6.	Vejledninger, der er udsendt for at afklare en række spørgsmål og problemer	27
BILAG V		
	LISTE OVER RETSFORSKRIFTER, DER BLEV OPHÆVET OG ERSTATTET AF FORORDNING (EF) NR. 1774/2002.....	28

1. RESUMÉ

I henhold til artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum¹, skal medlemsstaterne underrette Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer for at sikre, at forordningen overholdes. På baggrund af de modtagne oplysninger skal Kommissionen forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af lovgivningsforslag.

Alle 25 medlemsstater har indsendt de krævede oplysninger.

I denne rapport behandles følgende emner:

1. De foranstaltninger, medlemsstaterne har truffet for at sikre, at forordningen overholdes. Generelt set har medlemsstaterne truffet de fornødne administrative og kontrolmæssige foranstaltninger for at sikre overholdelsen.
2. De vigtigste problemer, medlemsstaterne har peget på, som Kommissionen allerede har gjort noget ved via komitéproceduren eller vejledninger, herunder gennemførelsesbestemmelser og ændringsbestemmelser, der skal sikre en problemfri anvendelse af forordningen, samt dispensationer og overgangsbestemmelser for at undgå forstyrrelser i samhandelen.
3. De vigtigste problemer, medlemsstaterne har peget på, som Kommissionen kan løse via komitéproceduren eller vejledninger, uden at dette er sket endnu.
4. De vigtigste problemer, medlemsstaterne har peget på, som kun kan løses via den fælles beslutningsprocedure. Medlemsstaterne går bl.a. kraftigt ind for, at forordningens anvendelsesområde omdefinieres.
5. Mulighed for yderligere forenkling af visse af forordningens bestemmelser.
6. Endelig konkluderes det i rapporten, at medlemsstaterne generelt set har truffet de fornødne administrative og kontrolmæssige foranstaltninger for at sikre overholdelsen. Konklusionen underbygges af resultaterne af Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontors FVO's kontrolbesøg.

¹ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1.

2. INDLEDNING

Baggrund

I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 er der fastsat sundhedsbestemmelser om indsamling, transport, opbevaring, håndtering, forarbejdning og anvendelse eller bortskaffelse af alle animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum. Forordningen blev vedtaget som en reaktion på diverse fødevarerelaterede kriser (dioxin i 1999, klassisk svinepest i 2000, mund- og klovesyge i 2001 og BSE-krisen (bovin spongiform encephalopati) i hele EU i 2001).

Forordningen hører under foranstaltning 30 i Kommissionens hvidbog om fødevarer sikkerhed fra 2000, og den udgør en omarbejdning og modernisering af fællesskabsbestemmelserne om animalske biprodukter og sikrer samtidig et højt niveau for beskyttelsen af menneskers og dyrs sundhed i hele EU.

Hele situationen i forbindelse med fødevarerkrise i EU i 1999-2001 betød, at forordningen hurtigt skulle finde anvendelse - og at Kommissionen hurtigt via komitéproceduren skulle vedtage en række overgangsforanstaltninger (herunder fravigelser og gennemførelsesbestemmelser) - for at undgå forstyrrelser i samhandelen, idet virksomhedslederne og medlemsstaternes administrationer skulle have tid til at tilpasse sig. Forordningen trådte i kraft den 1. november 2002, og den har siden den 1. maj 2003 været umiddelbart gældende i hver medlemsstat. Nogle af de nye foranstaltninger har givet problemer med anvendelsen.

Forordningen indebar forenkling og ophævelse af en lang række fællesskabsforskrifter, som igennem årene var blevet vedtaget som modsvar over for kriser, og dermed blev der indført et nyt, samlet regelsæt for sektoren for animalske biprodukter. Der blev indført tre risikobaserede kategorier af animalske biprodukter. Dermed er der tre kategorier af biprodukter, der skal forarbejdes, anvendes eller bortskaffes uden unødigt forsinkelse i særlige godkendte anlæg. Sådanne anlæg skal fungere i henhold til - evt. nærmere specificerede - normer, der sikrer, at slutproduktet ikke udgør en risiko for menneskers eller dyrs sundhed. Hvis der er anlæg, der ikke drives i overensstemmelse med forordningen, skal den kompetente myndighed tage skridt til at hindre, at anlæggene fortsat modtager animalske biprodukter eller forarbejdede produkter, eller sikre, at virksomhedslederen træffer korrigerende foranstaltninger. Med forordningen blev forbrænding og medforbrænding indført som metoder til at komme af med animalske biprodukter, og for visse kategorier af materiale blev kompostering og biogasproduktion tilladt. Endvidere kan der tillades alternative anvendelses/bortskaffelseskanaler på grundlag af videnskabelige udtalelser, og medlemsstaterne kan give dispensationer, så national praksis kan følges, f.eks. fodring af rovfugle, ådselædende fugle, hundekobler og dyr i zoologiske haver med visse typer animalske biprodukter. Kravene vedrørende sporbarhed og registrering blev også strammet, idet indsamling, behandling og anvendelse af animalske biprodukter skal foregå adskilt alt efter deres risikostatus.

Fællesskabets videnskabelige rådgivningsorgan, Den Videnskabelige Styringskomité, som siden 2002 har været afløst af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA), vedtog en række udtalelser om sikkerheden ved animalske biprodukter, herunder foder². Hovedkonklusionen af disse videnskabelige udtalelser er, at animalske biprodukter fra dyr, der ved sundhedskontrollen findes uegnede til konsum, ikke bør indgå i foderkæden; de skal håndteres korrekt og bortskaffes efter passende forbehandling, så spredning af patogener undgås. Med udgangspunkt i disse udtalelser fastsættes der i forordningen restriktioner for, hvilke typer materiale der kan anvendes til foder til husdyr eller selskabsdyr. Visse typer animalske biprodukter er det forbudt at genanvende i foderkæden: selvdøde dyr og andet kasseret animalsk materiale. Kun råvarer hidrørende fra dyr, der er erklæret egnet til konsum, må anvendes til foderproduktion. Det er således kun kategori 3-materiale (eller materiale egnet til konsum), der må anvendes til foderformål, og da kun efter passende forarbejdning, og hvis det er tilladt i henhold til TSE-forordningen (forordning (EF) nr. 999/2001)³. Genanvendelse inden for samme art (kannibalisme) og fodring af husdyr med køkken- og madaffald er ligeledes forbudt. Europa-Parlamentet og Rådet gik kraftigt ind for dette princip, og medlemsstaterne kunne tilslutte sig en minimumstandard på baggrund af den nyere tids fødevarekriser i EU.

Status for anvendelsen

Medlemsstaterne har oplyst, at det generelt skrider godt frem hos dem med at gennemføre forordningen. Der er bred tilslutning til principperne i forordningen, og den ovenfor nævnte kontrol har i de fleste tilfælde et fornuftigt omfang. Navnlig ses der positivt på det øgede antal muligheder for at komme af med animalske biprodukter og muligheden for at øge mængden af genanvendt materiale. Langt størsteparten af de animalske biprodukter, inkl. alle risikomaterialer, håndteres nu i overensstemmelse med forordningen og går gennem de tilladte anvendelses/bortskaffelseskanaler. Dette bekræftes af resultaterne af Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontors kontrolbesøg i medlemsstaterne i 2004-2005. Der er ganske vist behov for en fortsat indsats, men det er opfattelsen, at den ekstra fokus på animalske biprodukter har været medvirkende til at holde fødevare- og foderkæden sikker og ubrudt (ved at mindske risikoen for ulovlig anvendelse af animalske biprodukter) og til i alle led at have forbedret standarderne for håndtering og behandling af animalske biprodukter. Anvendelsen af forordningen har i sig selv været med til at minimere sandsynligheden for, at der via animalske biprodukter indføres eller spredes patogener til mennesker eller dyr, og samtidig har det været et supplement til anden lovgivning, f.eks. vedrørende miljø, fødevarehygiejne, TSE og andre sygdomsbekæmpende foranstaltninger. Der er blevet udarbejdet oplysningsmateriale om forholdet mellem regler om animalske biprodukter og miljø og mellem regler om animalske biprodukter og fødevarehygiejne, hvilket har været til gavn for en harmonisk anvendelse.

² Udtalelserne findes på EFSA's websted:
http://www.efsa.eu.int/science/biohaz/biohaz_opinions/catindex_en.html

³ EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1.

Problemer

Forordningen er meget vidtfavnende. Med den blev der indført kontrol af visse materialer, og kontrollen af andre blev udbygget, samtidig med at den også omfatter nye typer anvendelses/bortskaffelseskanaler. Der har således været problemer på visse områder. Nogle af problemerne er der gjort noget ved via overgangsforanstaltninger, nemlig ved at give den pågældende erhvervsgren tid til at tilpasse sig. Andre problemer er imidlertid opstået, fordi ikke hele den lange række af anvendelsesmuligheder for animalske biprodukter var blevet kortlagt, da de oprindelige forhandlinger stod på. For nogle af disse anvendelsesmuligheder ville det være ude af proportioner, hvis de skulle være omfattet af hele viften af kontrolbestemmelser i forordningen, og medlemsstaterne har givet udtryk for, at der er behov for et mere passende kontrolniveau.

Begrundelse for rapporten

I henhold til forordningens artikel 35:

- skal medlemsstaterne senest et år efter, at forordningen er trådt i kraft, underrette Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer for at sikre, at forordningen overholdes
- skal Kommissionen på baggrund af de modtagne oplysninger forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af lovgivningsforslag.

Medlemsstaterne har indsendt de fornødne oplysninger, som rapporten bygger på.

Rapporten forelægges senere end foreskrevet i forordningens artikel 35. Den ekstra tid har givet Kommissionen mulighed for at tage hensyn til situationen i de nye medlemsstater og resultaterne fra FVO's kontrolbesøg, så der kunne opstilles et komplet billede af, hvordan forordningen overholdes i medlemsstaterne.

3. FORANSTALTNINGER TRUFFET AF MEDLEMSSTATERNE FOR AT SIKRE, AT FORORDNINGEN OVERHOLDES

3.1. Foranstaltninger truffet af Medlemsstaterne for at overholde Forordningen

På de kompetenceområder, der ikke er omfattet af fællesskabslovgivningen, eller hvor der i henhold til forordningen skal gælde nationale bestemmelser, har medlemsstaterne i forskelligt omfang truffet foranstaltninger for at sikre, at forordningen overholdes. De foranstaltninger, der er truffet, omfatter i store træk følgende:

- Bestemmelser om fordeling og fastlæggelse af de forskellige myndigheders beføjelser i forbindelse med gennemførelsen og håndhævelsen af forordningen
- Generelle gennemførelsesbestemmelser
- Sektororienterede gennemførelsesbestemmelser

- Sanktionsbestemmelser
- Vejledninger.

Oplysningerne fra medlemsstaterne om de foranstaltninger, de har truffet for at sikre, at forordningen overholdes, fremgår af **bilag II**.

3.2. Dispensationer, som medlemsstaterne har givet i henhold til artikel 23, stk. 2, og artikel 24

- Medlemsstaterne har givet dispensationer i henhold til artikel 23, stk. 2, vedrørende fodring af dyr i zoologiske haver, cirkusdyr, pelsdyr, andre krybdyr og rovfugle end dyr i zoologiske haver og cirkusdyr, vildt, hvis kød ikke er bestemt til konsum, hunde fra kenneler og maddiker til agn.
- Endvidere har medlemsstaterne givet dispensationer i henhold til forordningens artikel 24 vedrørende nedgravning eller brænding under særlige vilkår og omstændigheder (døde selskabsdyr, fjerntliggende områder eller i tilfælde af sygdomsudbrud).

En komplet liste over dispensationer med forklaringer findes i bilag III.

3.3. Den generelle situation med hensyn til de foranstaltninger, medlemsstaterne har truffet for at sikre, at forordningen overholdes, således som det fremgår af resultaterne fra FVO's kontrolbesøg

FVO forelagde i april 2005 en statusrapport til intern brug med et sammendrag af 13 kontrolbesøg i de "gamle" medlemsstater. Kontrolbesøgene havde til formål at evaluere de foranstaltninger, der var truffet for at give forordningen virkning.

Det konkluderes generelt i rapporten, at der i alle medlemsstater er etableret relevante ordninger og tilstrækkelige infrastrukturer til at håndtere de fleste af de animalske biprodukter i overensstemmelse med forordningen. Der er dog behov for en yderligere indsats for at sikre, at de animalske biprodukter i alle medlemsstaterne kanaliseres ifølge reglerne til lovlig anvendelse, adskillelse eller sikker bortskaffelse.

Navnlig ville den offentlige kontrol blive mere effektiv og/eller ensartet med passende personaleresourcer, klar definition og fordeling af ansvarsområder blandt de involverede kompetente myndigheder samt mere vejledning og uddannelse af og samarbejde mellem de kompetente myndigheder.

4. DE VIGTIGSTE PROBLEMER, MEDLEMSSTATERNE HAR PEGET PÅ, SOM ALLEREDE ER LØST VIA KOMITÉPROCEDUREN ELLER VEJLEDNINGER

Infrastrukturen med hensyn til bortskaffelse var i de fleste medlemsstater i forvejen godt udviklet, og overgangen til de nye krav pr. 1. maj 2003 gik let. Der var dog nogle af medlemsstaterne, der ikke ville kunne overholde fristen. Forordningens artikel 32 gav derfor mulighed for en midlertidig lempelse af bestemmelserne, når det var relevant og kunne begrundes. Denne bestemmelse blev brugt til, at mindre udviklede erhvervssektorer eller sektorer med særlige omstillingsproblemer kunne få tid til at anskaffe de fornødne faciliteter.

Samtidig udarbejdede Kommissionen permanente gennemførelsesbestemmelser til diverse artikler, og den reviderer bilagene og giver generelle og specifikke dispensationer.

I **bilag IV** findes en oversigt over de retsakter, Kommissionen ved anvendelse af komitéproceduren har vedtaget indtil den 1. september 2005.

5. PROBLEMER, DER KAN LØSES VED KOMITÉPROCEDUREN ELLER VEJLEDNINGER, MEN ENDNU IKKE ER BLEVET DET, ELLER SOM KUN KAN LØSES VED DEN FÆLLES BESLUTNINGSPROCEDURE

5.1. Problemer, der kan løses ved komitéproceduren eller vejledninger, men endnu ikke er blevet det

De fleste problemer, medlemsstaterne har peget på, kan løses via komitéproceduren, eller de kan afklares ved en opdatering af de eksisterende, offentliggjorte vejledninger. De vigtigste problemer fremgår af nedenstående.

5.1.1. Endnu ikke fastlagte definitioner vedrørende animalske biprodukter

Der er behov for en klarere definition af visse animalske biprodukter, for at en harmoniseret anvendelse af forordningen kan lattes.

Som eksempel kan nævnes anvendelsesområdet for definitionen af "tidligere fødevarer" af animalsk oprindelse, eller som indeholder animalske produkter, som af forskellige grunde ikke længere er bestemt til konsum.

5.1.2. *Klarere EU-regler for animalske biprodukter på veterinær- og affaldsområdet*

Efter medlemsstaternes og erhvervslivets opfattelse er det vigtigt at undgå overlapning og deraf følgende unødvendige byrder som følge af samtidig anvendelse af såvel EU's veterinærbestemmelser (der hører under Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse) som EU's affaldsbestemmelser (der hører under Generaldirektoratet for Miljø) på animalske biprodukter. Der er udarbejdet vejledninger, der skal gøre forbindelserne mellem de to slags kontrol klarere. Der er imidlertid behov for mere klarhed i juridisk forstand. Kommissionen har fremsat et forslag, der har til formål at gøre forbindelserne mellem forordning (EF) nr. 1774/2002 og (EØF) nr. 259/93 klarere (KOM(2003) 379 af 30. juni 2003, ændret ved KOM(2004) 172), og som nu er nået til andenbehandlingen i den fælles beslutningsprocedure.

5.1.3. *Tekniske produkter*

- **Kosmetiske midler, lægemidler og medicinsk udstyr**

Forordningen gælder ikke for færdigvarer, f.eks. kosmetiske midler, lægemidler, medicinsk udstyr eller in vitro-diagnostika.

Forordningen har imidlertid betydelige retlige virkninger for disse sektorer, hvor der i visse tilfælde ved fremstillingen af færdigvaren anvendes forarbejdede ingredienser/udgangsmaterialer og stoffer fra dyr og animalske biprodukter. En mere gennemgribende og tilfredsstillende løsning, der forenkler anvendelsen af forordningen og i højere grad tager risikoen i betragtning, betyder derfor nødvendigvis, at den skal ændres via den fælles beslutningsprocedure (jf. punkt 5.2.2 og 5.2.3).

Nogle medlemsstater og virksomhedsledere i EU har givet udtryk for betænkelighed ved, at forordningens krav finder anvendelse på import af visse kategori 3-udgangsmaterialer, som kun i mindre grad kræver yderligere håndtering (f.eks. blanding, emballering eller mærkning), for at de kan blive egnet til at blive markedsført eller anvendt af slutbrugeren i EU. Som eksempel kan nævnes "halvfabrikata", der anvendes til fremstilling af medicinsk udstyr. Der er ved blive lagt sidst hånd på et forslag om fastsættelse af særlige krav i forbindelse med import af halvfabrikata, som forventes vedtaget inden udgangen af 2005.

Dertil kommer, at man skal tage i betragtning, at der i disse tekniske produkter i mange tilfælde indgår meget specielle materialer, og der er derfor stillet forslag om, at man reviderer listen over tredjelands, som det er tilladt at importere sådanne materialer fra.

- **Andre tekniske produkter**

Andre produkter, der er blevet forarbejdet på en sådan måde, at de ikke længere udgør en risiko, f.eks. fedtderivater til fremstilling af gødning, kunne fritages for at være omfattet af forordningen (jf. punkt 5.2.1) eller underkastes begrænsede kontrolkrav som beskrevet ovenfor.

5.1.4. *Alternative metoder til forarbejdning, anvendelse og bortskaffelse af animalske biprodukter*

Tekniske ændringer af en ny forordning, som tillader 5 nye alternative metoder til anvendelse/bortskaffelse af animalske biprodukter (jf. bilag IV), forventes at være i tråd med de seneste udtalelser fra EFSA (jf. også punkt 6).

5.1.5. *Anvendelse af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler på jordarealer*

I henhold til artikel 22, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1774/2002 er det forbudt at anvende organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, bortset fra gylle, på græsningsarealer. EFSA har afgivet en videnskabelig udtalelse om betingelserne for, hvornår kategori 2- og 3-materiale kan anvendes på andre arealer, og med udgangspunkt i denne udtalelse er et forslag under udarbejdelse.

5.1.6. *Normer for forarbejdning af animalske biprodukter i biogasanlæg og komposteringsanlæg og varmebehandling af gylle*

Medlemsstater og virksomhedsledere har givet udtryk for betænkelighed ved, at normerne for forarbejdning af animalske biprodukter i biogasanlæg og komposteringsanlæg og varmebehandling af gylle er meget strenge, og de har anmodet Kommissionen om at tillade alternative forarbejdningsparametre (tid, temperatur og kontrol af mikrobiologiske agenser).

Kommissionen vil fastsætte sådanne alternative normer på grundlag af EFSA-udtalelserne herom.

5.1.7. *Direkte anvendelse som foderstoffer af mælk og mælkebaserede produkter, der er defineret som kategori 3-materiale*

Der er vedtaget en ny forordning (forordning (EF) nr. 79/2005), som tillader, at husdyr fodres direkte med mejeriprodukter, der er fremstillet i overensstemmelse med fødevarerstandarder (i henhold til Rådets direktiv 92/46/EØF⁴), på visse dyresundhedsbetingelser, der er i overensstemmelse med de eksisterende videnskabelige udtalelser. Forordningen ændres måske yderligere på grundlag af den EFSA-udtalelse, der ventes inden udgangen af 2005.

5.1.8. *Mulighed for at forarbejde animalske biprodukter fra andre kilder på steder i tilknytning til slagterier*

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 808/2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1774/2002 tillades det på visse betingelser at drive afsmeltningsanlæg i tilknytning til slagterier. En af betingelserne er, at de animalske biprodukter, der skal forarbejdes på afsmeltningsanlægget, udelukkende må komme fra det slagteri, anlægget ligger i tilknytning til. Kommissionen overvejer at indføre risikobaserede bestemmelser for at undgå problemer som følge af denne betingelse.

⁴ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 1.

5.1.9. Nye importcertifikater for endnu ikke omfattede animalske biprodukter

Der er ved at blive fastlagt nye certifikater med henblik på at harmonisere importkravene til bestemte produkter (uld, gylle, sammensatte produkter osv.), som endnu ikke er omfattet af forordningen.

5.1.10. Markører til animalske biprodukter bestemt til bortskaffelse som affald

I henhold til forordningen skal animalske biprodukter bestemt til bortskaffelse markeres. Kommissionen er fortsat i gang med at undersøge, hvilke markører der er de bedst egnede. I den forbindelse kommer der snart en test. Når markørerne er blevet identificeret og valideret, vil de blive godkendt ved en kommissionsbeslutning.

5.1.11. Vejledning til afklaring af spørgsmål, der er rejst som følge af FVO-kontrolbesøg

Som følge af FVO-kontrolbesøg i alle medlemsstaterne i 2004-2005 er der rejst flere spørgsmål. Kommissionen er ved at udarbejde supplerende vejledning med henblik på at fremme en endnu mere harmonisk anvendelse af forordningen.

5.1.12. Gennemførelsesbestemmelser vedrørende forbuddet mod genanvendelse inden for samme art (kannibalisme)

Der er kun fastsat gennemførelsesbestemmelser vedrørende forbuddet mod genanvendelse inden for samme art (kannibalisme) for fisks vedkommende, fordi det i henhold til BSE-foderforbuddet (artikel 7 i forordning (EF) nr. 999/2001, som ændret) har været forbudt at fodre husdyr med andre forarbejdede animalske proteiner end fiskemel. Der er sket fremskridt med hensyn til at udvikle metoder, der specifikt påviser drøvtyggerproteiner i foderstoffer, hvilket er en af hovedforudsætningerne for at revidere BSE-foderforbuddet.

5.2. Problemer, der kun kan løses ved den fælles beslutningsprocedure

5.2.1. Klarere afgrænsning af forordningens anvendelsesområde og ændring af artikel 1

Forordningen er vidtfavnende. Bestemmelserne om forarbejdede produkter eller færdigvarer er ikke altid klare. Der er i den forbindelse behov for en tydeliggørelse.

Visse forarbejdede produkter, der er blevet forarbejdet på en måde, så de ikke længere udgør en risiko, kunne blive udelukket fra forordningens anvendelsesområde eller omfattet af mindre intensiv kontrol. F.eks. skal forarbejdede ingredienser til fremstilling af kosmetiske midler, medicinsk udstyr og lægemidler ikke betragtes som animalske biprodukter. Forordningen gælder desuden helt klart ikke for færdigvarer, f.eks. kosmetiske midler, lægemidler, medicinsk udstyr eller in vitro-diagnostika (jf. punkt 5.1.3).

For animalske biprodukter fra vildtlevende dyr, der ikke er mistænkt for at være syge, bør det i overensstemmelse med forordningens mål gøres klarere, at animalske biprodukter fremstillet på steder, som anvendes til forarbejdning af pattedyr eller fugle til konsum, er omfattet af forordningen. Det bør endvidere udtrykkes tydeligere, at også skaldyr og andre havdyr falder ind under forordningens anvendelsesområde.

5.2.2. *Ændringer af artikel 4, 5 og 6: tydeliggørelse og behov for at indføje nye produkter*

For så vidt angår opdelingen af materialer i kategorier kunne det være på sin plads med en revision med henblik på at gøre det klarere, hvordan bestemmelserne anvendes, når nyt materiale kan henføres under forskellige kategorier.

Dertil kommer, at det er nødvendigt at overveje muligheden af at lade andre produkter, der for øjeblikket ikke kan kategoriseres ordentligt, høre under de forskellige kategorier.

I den forbindelse bør der foretages en revurdering af kategoriseringen af animalske biprodukter, der udgør en meget lav risiko som kategori 2-materiale (f.eks. orme, insekter, insektlarver, hvirvelløse dyr bestemt til fodring af vilde fugle, anvendelse i foder til selskabsdyr eller udgangsmateriale for kosmetiske midler, medicinsk udstyr og lægemidler, såsom døde bier). Den slags materiale kunne kategoriseres som kategori 3-materiale.

5.2.3. *Ændring af artikel 17 og 18: visse anlægs fritagelse fra kravet om yderligere godkendelse i henhold til forordningen*

Visse steder, der i forvejen er godkendt i henhold til fødevarerlovgivningen eller andre EU-bestemmelser, skal også opfylde forordningens krav. For sådanne steder (der f.eks. fremstiller talg, æg eller gelatine), som i henhold til forordningens artikel 17 skal godkendes, bør det ikke være nødvendigt med en ny godkendelse fra den kompetente myndigheds side i henhold til forordningen.

Endvidere skal anlæg, der fremstiller færdigvarer, f.eks. medicinsk udstyr, kosmetiske midler og lægemidler, klart fritages for kravet om obligatorisk godkendelse i henhold til forordningen.

Heller ikke for foder til selskabsdyr og tekniske anlæg, der modtager forarbejdede animalske proteiner, som i henhold til forordningens nuværende artikel 18 skal godkendes, bør det være nødvendigt med en ny godkendelse fra den kompetente myndigheds side i henhold til forordningen, idet forarbejdede animalske proteiner ikke længere udgør en risiko for dyre- og folkesundheden og i forvejen er godkendt i henhold til andre EU-bestemmelser, der er i overensstemmelse med målene i forordningen.

Desuden fremstilles mange produkter bestemt til tekniske produkter på kontrollerede laboratorier, på universitets-, forsknings- og hospitalslaboratorier eller i selve de anlæg, hvor det medicinske udstyr, det kosmetiske middel eller lægemidlet fremstilles. For sådanne steder er godkendelse som beskrevet i den nugældende forordning måske ikke nødvendig eller hensigtsmæssig.

6. FORENKLING

Forordningen, der er et nyt regelsæt, som dækker hele sektoren fra jord til bord, i forlængelse af Kommissionens hvidbog om fødevarer sikkerhed, har forenklet og ophævet 19 retsakter (se listen i **bilag V**).

Den har erstattet bestemmelserne i en række kommissionsbeslutninger om dyre- og folkesundhed i forbindelse med forarbejdning, bortskaffelse, markedsføring og anvendelse af animalske produkter, der ikke er bestemt til konsum.

De foranstaltninger, der peges på i punkt 5.1 og 5.2, realiseres ved anvendelse af samme forenklingsprincip. Der lægges desuden særlig vægt på følgende to områder:

- klarere afgrænsning af forordningens anvendelsesområde
- godkendelsesprocedure for alternative metoder til forarbejdning, anvendelse og bortskaffelse af animalske biprodukter.

7. KONKLUSION

Medlemsstaterne og erhvervslivet har oplyst, at det generelt skrider godt frem hos dem med at gennemføre forordningen. Der er bred tilslutning til principperne i forordningen, og kontrollen har i de fleste tilfælde et fornuftigt omfang. Navnlig ses der positivt på det øgede antal muligheder for at komme af med animalske biprodukter og muligheden for at øge mængden af genanvendt materiale. Langt størsteparten af de animalske biprodukter, inkl. alle risikomaterialer, håndteres nu i overensstemmelse med forordningen og går gennem de tilladte anvendelses/bortskaffelseskanaler.

Ifølge Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret er den offentlige kontrol af de fleste kategori 1- og 2-materialer i vidt omfang tilfredsstillende. I alle medlemsstater er der etableret relevante foranstaltninger (ordninger og infrastrukturer) til at sikre korrekt håndtering af de fleste af de animalske biprodukter i overensstemmelse med forordningen. Der er navnlig indført hensigtsmæssige systemer til at sikre korrekt bortskaffelse af risikomaterialerne (kategori 1- og 2-materialer).

Der er dog behov for en yderligere indsats for at sikre, at de animalske biprodukter i alle medlemsstaterne kanaliseres ifølge reglerne til lovlig anvendelse, adskillelse eller sikker bortskaffelse. Navnlig ville den offentlige kontrol blive mere effektiv og/eller ensartet med passende personaleressourcer, klar definition og fordeling af ansvarsområder blandt de involverede kompetente myndigheder samt mere vejledning og uddannelse af og samarbejde mellem de kompetente myndigheder.

Forordningen omfatter en lang række emneområder, og især en klarere afgrænsning af forordningens anvendelsesområde ville bidrage til at opnå fuld overholdelse, fremme alle involverede erhvervsdrivendes fælles forståelse og medvirke til at imødegå de faktiske risici i forbindelse med animalske biprodukter. En sådan harmonisering af reglerne vil øge erhvervslivets konkurrenceevne set i lyset af Lissabon-strategien.

De ændringer, der foreslås i punkt 5.1 og 5.2 afspejler de vigtigste af de problemer, medlemsstaterne og de interesserede parter har peget på indtil nu, men det kan forventes, at det ud fra de kommende par års erfaringer kan blive nødvendigt at tage fat på uforudsete problemer og/eller nye indsatsområder.

Kommissionen er i færd med at overveje de lovgivningsmæssige forslag, der er behov for for at imødegå de problemer, der er nævnt i punkt 5.2, via den fælles beslutningsprocedure, dvs. med inddragelse af Rådet og Europa-Parlamentet. Kommissionen vil fortsat tage fat på de problemer, der er nævnt i punkt 5.1., via komitéproceduren.

BILAG I

FORKORTELSER OG SÆRLIGE UDTRYK ANVENDT I RAPPORTEN

Animalske biprodukter	Dyredele, der ikke er bestemt til konsum
BSE	Bovin spongiform encephalopati er en sygdom, der tilhører den gruppe, der kaldes transmissible spongiforme encephalopatier eller TSE, som forårsages af ansamlinger af unormale prionproteiner i hjernen og centralnervesystemet
EFSA	Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet: uafhængigt EU-organ, der yder bistand og videnskabelig rådgivning vedrørende risikovurdering og risikoanalyse til Kommissionen, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne
Forarbejdet animalsk protein	Forarbejdede dele af dyr, f.eks. fiskemel, kød- og benmel og blodmel
Forordningen	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum
FVO	Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret - direktorat F i Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse (SANCO), der er hjemmørende i Grange (Irland), og som har ansvaret for at kontrollere gennemførelsen af EU's lovgivning om fødevarerikkerhed i medlemsstaterne og i tredjelande
Genanvendelse inden for samme art (kannibalisme)	Fodring af en dyreart med forarbejdet animalsk protein afledt af kroppe eller dele af kroppe af dyr af samme art (f.eks. fodring af svin med svineproteiner)
Hvidbogen om fødevarerikkerhed	Hvidbog udarbejdet af GD SANCO i 1999 efter en række fødevarerikkerer med henblik på at udforme en ny strategi for fødevarerikkerhed
Kategori 1	Animalske biprodukter, der er højrisikomateriale, jf. forordningens artikel 4 (f.eks. dyr inficeret med TSE)
Kategori 2	Animalske biprodukter, der er mediumrisikomateriale, jf. forordningens artikel 5 (f.eks. selvdødt fjerkræ og andre animalske biprodukter, der ikke tilhører hverken kategori 1 eller kategori 3)

Kategori 3	Animalske biprodukter, der er lavrisikomateriale eller uden risiko, jf. forordningens artikel 6 (sikre animalske biprodukter fra dyr, der er egnet til konsum)
Komitéprocedure	Lovgivningsprocedure, som foreskriver, at foranstaltninger, der træffes af Kommissionen, skal godkendes af en forskriftskomité, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
Kompetent myndighed	Den myndighed i en medlemsstat, der har ansvaret for at gennemføre og håndhæve forordningen
TSE	Transmissible spongiforme encephalopater: sygdomsgruppe, der omfatter BSE, chronic wasting disease, scrapie og Creutzfeldt-Jakobs sygdom

BILAG II

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE OM FORANSTALTNINGER, DE HAR TRUFFET FOR AT SIKRE, AT FORORDNINGEN OVERHOLDES

Medlemsstat	Foranstaltninger truffet for at sikre, at forordningen overholdes
1. Belgien	Belgien har udarbejdet en aftale, hvori man har defineret beføjelserne hos de enkelte myndigheder, der er involveret i håndhævelsen og gennemførelsen af forordningen. I Belgien er der 6 forskellige myndigheder, der har ansvaret for at dække forordningens anvendelsesområde.
2. Tjekkiet	Forordningen har været i kraft i Tjekkiet siden den 1. maj 2004, hvor landet blev EU-medlem. Der henvises til forordningen i dekret nr. 295/2003. Der er en ændring af veterinærloven under udarbejdelse, og ændringen vil indeholde en henvisning til håndhævelsen af forordning (EF) nr. 1774/2002.
3. Danmark	Siden 2003 er der blevet udstedt en række bekendtgørelser, cirkulærer og vejledninger med henblik på gennemførelse af forordningen. Sanktionerne i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne om animalske biprodukter er fastsat i bekendtgørelse nr. 355 af 19. maj 2003, hvori det også fastsættes, hvilken myndighed der er den kompetente myndighed med hensyn til animalske biprodukter.
4. Tyskland	Der er vedtaget en lov om gennemførelse af EU-bestemmelserne om forarbejdning og bortskaffelse af animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum (Gesetz zur Durchführung gemeinschaftlicher Vorschriften über die Verarbeitung und Beseitigung von nicht für den menschlichen Verzehr bestimmten tierischen Nebenprodukten vom 25 Januar 2004).
5. Estland	I lov om bekæmpelse af smitsomme dyresygdomme er der fastsat generelle bestemmelser om forarbejdning af animalske biprodukter. I landbrugsministerens forordning nr. 52/2004 om godkendelse af procedurer for anlæg, der forarbejder animalske biprodukter, fastsættes proceduren for behandling af dokumentation i forbindelse med godkendelse. Estland (og Cypern) fik ved Kommissionens beslutning 2004/467/EF dispensation til fra 1.5.2004 til 31.12.2004 at nedgrave animalske biprodukter.

- 6. Grækenland** "Indtil præsidentdekretet, der blev færdiggjort i 2003, er blevet offentliggjort i Statstidende, anvender vi til godkendelse, tilsyn og sanktionsudstedelse de kompetente myndigheder, der fremgår af præsidentdekret 243 fra 1993, idet alle producenter og virksomheder, der arbejder med, samt aktiviteter vedrørende animalske biprodukter anmodes om at opfylde alle kravene i forordningen."
- 7. Spanien** Ved kongeligt dekret 1429/2003 af 21. november 2003 er der fastsat ordninger for gennemførelse af forordningen. I dekretet henvises navnlig til ansvarsfordelingen mellem de forskellige styrende organer, der er speciel for den spanske struktur (centraladministrationen, de selvstyrende regioner og de lokale myndigheder).
- 8. Frankrig** De foranstaltninger, Frankrig har vedtaget, kan opdeles i fire kategorier: generelle gennemførelsesbestemmelser på nationalt plan, særlige gennemførelsesbestemmelser for bestemte sektorer, foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 2 (dispensationer), samt administrative eller strafferetlige sanktioner fastsat i forskellige nationale forskrifter.
- 9. Irland** De nationale gennemførelsesbestemmelser, der giver forordningen virkning i Irland, er fastsat i European Communities (ABPs) Regulations – Statutory Instrument 248 fra 2003.
- 10. Italien** Sundhedsministeriet har udstedt retningslinjer for gennemførelsen af forordningen for at sikre en ensartet og korrekt gennemførelse i hele landet. Dette er sket i samarbejde med regionerne og de selvstyrende provinser, miljøministeriet og landbrugs- og skovbrugsministeriet. Endvidere er lovgivningsdekret nr. 63 af 17. marts 2005 om sanktioner/foranstaltninger i forbindelse med sundhedsbestemmelser vedrørende animalske biprodukter blevet offentliggjort.
- 11. Cypern** Forordningen er indarbejdet i national lovgivning ved gennemførelsen af EU-lovgivningen i veterinærloven af 2004 nr. 149(1). Cypern (og Estland) fik ved Kommissionens beslutning 2004/467/EF dispensation til fra 1.5.2004 til 31.12.2004 at nedgrave animalske biprodukter. Cypern har fået forlænget dispensationen til den 31. oktober 2005.

- 12. Letland** Forordningen har været direkte gældende siden tiltrædelsesdatoen. Der er fastsat generelle krav i lov om veterinærlægemidler (1. juli 2001).
- Ansvar i tilfælde af manglende overholdelse af kravene er fastlagt i straffeloven og kodeksen vedrørende god forvaltningsskik.
- De krav i forordningen, der ikke gælder direkte, er gennemført ved kabinetsministrenes forordning nr. 606 af 20. juli 2004 om veterinær- og hygiejnekrav til animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum (27. juli 2004).
- 13. Litauen** Forordningen er indarbejdet i Litauens lovgivning ved bekendtgørelse fra direktøren for statens fødevare- og veterinærtjeneste nr. B1-996 af 23. december 2003. Fra den 1. maj 2004 er alle EU-forordninger direkte indarbejdet i national lovgivning i overensstemmelse med de relevante nationale bestemmelser (resolution nr. 1180 af 18. september 2003).
- 14. Luxembourg** Gennemførelsesbestemmelserne vedrører især kompetencefordelingen. Der findes flere nationale bestemmelser vedrørende kategorier af materiale, der kan bortskaffes ved forbrænding eller deponering. Der er udstedt en række cirkulærer og andre instrukser om fjernelse, identifikation og bortskaffelse.
- 15. Ungarn** Forordningen har været direkte gældende siden tiltrædelsesdatoen. Ny national lovgivning om håndhævelsen er imidlertid ved at blive udarbejdet og vil være klar ved udgangen af 2005, og det eksisterende ministerdekret vil da blive ophævet.
- 16. Malta** Malta offentliggjorde den 18. januar 2005 i landets statstidende et udkast til retsakt om anvendelse af forordningen, idet der var en frist på 4 uger til at afgive bemærkninger. Udkast til national lovgivning om affald blev sendt til høring i november 2004, og denne lovgivning træder snart i kraft (FVO-kontrolbesøg). Dermed fastsættes bl.a. en ordning med registrering af virksomheder, der transporterer animalske biprodukter, og krav, de skal opfylde.

- 17. Nederlandene** Der er fastsat nationale bestemmelser i en særlig national gennemførelsesforordning om gennemførelse af EU-forordningen om animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum, og i forordning om kontrol af og handel med animalske biprodukter, som begge har været anvendt siden den 9. september 2003.
- 18. Østrig** Efter at forordningen blev offentliggjort i EU-Tidende, er den og de tilhørende overgangsforanstaltninger og gennemførelsesbestemmelser bekendtgjort for de relevante myndigheder og erhvervslivet i Østrig via Erlässe (officielle cirkulærer) og ved bekendtgørelser i det officielle veterinærtidsskrift (Amtliche Veterinärnachrichten (AVN)), hvor det understreges, at de pågældende bestemmelser er direkte gældende.
- Lov om dyrematerialer (Tiermaterialiengesetz), der trådte i kraft den 1. januar 2004, omfatter godkendelsesprocedurer, de kompetente myndigheders kontrolbeføjelser og en forpligtelse for dem, der ejer/produserer animalske biprodukter/selvdøde dyr, til at sende animalske biprodukter til godkendte anlæg, og den ophæver tidligere national lovgivning på området.
- Der findes desuden supplerende lovgivning, hvori det foreskrives, at fødevarevirksomhederne har pligt til at indsamle, opbevare og overdrage animalske biprodukter på korrekt vis.
- 19. Polen** Forordningen og de tilhørende overgangsforanstaltninger har fra tiltrædelsesdatoen været bindende og direkte gældende i Polen. I lov om beskyttelse af dyrs sundhed og bekæmpelse af smitsomme dyresygdomme af 11. marts 2004 er der fastsat regler om offentligt tilsyn og godkendelse af anlæg, der behandler animalske biprodukter. Endvidere indeholder loven bestemmelser om strafferetlige sanktioner over for virksomhedsledere, der ikke opfylder veterinærkravene.

- 20. Portugal** Portugal har offentliggjort følgende retsakter: Cirkulære nr. 8137/2003 af 9. maj om en ordning for indsamling af selvdøde dyr. Lovdekret nr. 244/2003 af 7. oktober 2003, ifølge hvilket alle ledere af slagterier, opskæringsvirksomheder, rugerier og ægproducerende virksomheder skal fremlægge en plan for bortskaffelse af animalske biprodukter i kategori 2 og 3. Cirkulære nr. 9134/2005 af 26. april 2005 om de forskellige kompetente myndigheders beføjelser med hensyn til kategorisering, adskillelse, mærkning, vejning, plombering og afsendelse af kategori 1-, 2- og 3-materialer fra animalske biprodukter på slagterier og opskæringsvirksomheder.
- 21. Slovenien** I overensstemmelse med Sloveniens retsorden trådte forordningen i kraft på tiltrædelsesdatoen. Bestemmelser om sanktioner og tjenesternes beføjelser er fastsat i sektorielle retsakter, f.eks. lov om dyrlægepraksis og lov om miljøbeskyttelse. Der er blevet vedtaget en række gennemførelsesbestemmelser i 2004, navnlig om kompetencefordeling og begrebet forsyningspligtigheder og betingelserne i den forbindelse.
- 22. Slovakiet** Forordningen er gennemført uden videre.
- 23. Finland** Finland har truffet en række foranstaltninger til gennemførelse af forordningen: Der er indført nationale bestemmelser, der giver forordning (EF) nr. 1774/2002 virkning, der er udgivet vejledninger, der skal gøre reglerne klarere, og der er blevet afholdt foredrag i forskellige dele af Finland for myndigheder, virksomhedsledere og personer, der arbejder i landbrugssektoren.
- 24. Sverige** De svenske regler blev tilpasset forordningen pr. 1. oktober 2003. De fornødne nationale gennemførelsesbestemmelser, der bl.a. skal sikre sanktionsmuligheder, blev fastsat ved den svenske lov 1992:1683, og den kompetente myndighed med hensyn til animalske biprodukter blev udpeget ved bekendtgørelse 1998:134. Begge retsakter trådte i kraft den 1. januar 2004.
- 25. Det Forenede Kongerige** Der er udstedt fire forordninger i England, Skotland, Wales og Nordirland. Forordningerne indeholder bestemmelser om forvaltning og håndhævelse af forordningen i de forskellige områder i Det Forenede Kongerige.

BILAG III

DISPENSATIONER, SOM MEDLEMSSTATERNE HAR GIVET I HENHOLD TIL ARTIKEL 23, STK. 2, OG ARTIKEL 24

- I henhold til forordningens artikel 23, stk. 2, kan medlemsstaterne tillade anvendelse af kategori 2-materiale fra animalske biprodukter, hvis materialet kommer fra dyr, for hvilke der ikke er mistanke om forekomst af en sygdom, der kan overføres til mennesker eller dyr, og kategori 3-materiale fra animalske biprodukter til fodring af dyr i zoologiske haver, cirkusdyr, pelsdyr, andre krybdyr og rovfugle end dyr i zoologiske haver og cirkusdyr, vildt, hvis kød ikke er bestemt til konsum, hunde fra kenneler og maddiker til agn.

16 medlemsstater har givet dispensationer i henhold til forordningens artikel 23, stk. 2, og/eller har i de nationale bestemmelser givet mulighed herfor.

Det drejer om Belgien, Tjekkiet, Danmark, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Letland, Ungarn, Malta, Nederlandene, Portugal, Slovenien, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige.

- I henhold til forordningens artikel 24 kan medlemsstaterne beslutte at give dispensation, så det tillades at bortskaffe animalske biprodukter ved nedgravning eller brænding under særlige betingelser og omstændigheder (døde selskabsdyr, fjertliggende områder eller i tilfælde af sygdomsudbrud).

17 medlemsstater har givet dispensationer i henhold til forordningens artikel 24, og/eller har i de nationale bestemmelser givet mulighed herfor.

Det drejer om Belgien, Tjekkiet, Tyskland, Estland, Grækenland, Spanien, Irland, Italien, Letland, Ungarn, Malta, Nederlandene, Østrig, Slovenien, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige.

BILAG IV

DE VIGTIGSTE PROBLEMER, MEDLEMSSTATERNE HAR PEGET PÅ, SOM ALLEREDE ER LØST VIA KOMITÉPROCEDUREN ELLER VEJLEDNINGER

1. Overgangsforanstaltninger for medlemsstater og tredjelande

Medlemsstaterne kender de lokale vilkår for erhvervslivet, og de blev bedt om at vurdere, hvordan forordningen kunne forventes at påvirke erhvervslivet, og indgive relevante anmodninger om overgangsforanstaltninger. Nogle medlemsstater indgav anmodninger, og der er udstedt følgende overgangsforanstaltninger.

1.1. Overgangsforanstaltninger for medlemsstater

- Fodring af dyr med køkken- og madaffald (affaldsfoder) (Østrig og Tyskland). Kommissionens beslutning 2003/328/EF (Udløbsdato: 31.10.2006).
- Fodring af dyr med brugt madolie (Irland og Det Forenede Kongerige). Kommissionens beslutning 2003/320/EF (Udløbsdato: 31.10.2004).
- Fuldstændig adskillelse af anlæg, der behandler kategori 1-, 2- og 3-materiale (Finland og Frankrig). Kommissionens beslutning 2003/325/EF (Udløbsdato for Frankrig: 30.4.2004 og udløbsdato for Finland: 31.10.2005).
- Adskillelse af oliekemiske anlæg (Belgien, Tyskland, Italien, Nederlandene, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige). Kommissionens beslutning 2003/326/EF (Udløbsdato: 31.10.2005).
- Adskillelse af anlæg for mellemprodukter (Frankrig og Italien). Kommissionens beslutning 2003/323/EF (Udløbsdato: 30.4.2004).
- Lavkapacitetsforbrændings- eller medforbrændingsanlæg (Finland og Det Forenede Kongerige). Kommissionens beslutning 2003/327/EF (Udløbsdato: 31.12.2004).
- Forarbejdningsnormer for gylle (Belgien, Frankrig, Finland og Nederlandene). Kommissionens beslutning 2003/329/EF, ændret ved Kommissionens beslutning 2005/14/EF (Udløbsdato: 31.12.2005. Evt. ændring på grundlag af en EFSA-udtalelse af 7.9.2005).
- Normer vedrørende komposteringsanlæg (alle medlemsstaterne). Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2003, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 12/2005 (Udløbsdato: 31.12.2005. Evt. ændring på grundlag af en EFSA-udtalelse af 7.9.2005).
- Normer vedrørende biogas (alle medlemsstaterne). Kommissionens forordning (EF) nr. 810/2003, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 12/2005 (Udløbsdato: 31.12.2005. Evt. ændring på grundlag af en EFSA-udtalelse af 7.9.2005).

- Forarbejdningssnormer for blod af pattedyr (Tyskland, Italien, Spanien og Det Forenede Kongerige). Kommissionens beslutning 2003/321/EF (Udløbsdato: 31.12.2004).
- Indsamling af spildevand (Østrig, Danmark, Frankrig, Finland, Italien, Irland, Portugal, Spanien, Sverige, Estland og Ungarn). Kommissionens beslutning 2003/334/EF og Kommissionens beslutning 2004/468/EF (Udløbsdato: 31.4.2005).
- Mulighed for brænding eller nedgravning på stedet af animalske biprodukter (Estland og Cypern. For Cyperns vedkommende er overgangsforanstaltningerne blevet forlænget til den 1.11.2005, så erhvervslivet får ekstra tid til at opfylde forordningens krav). Kommissionens beslutning 2004/467/EF (Udløbsdato: 1.1.2005) og Kommissionens beslutning 2005/62/EF (Cypern).
- Adskillelse af kategori 1- og 2-forarbejdningsanlæg og optagelse af virksomheder, der forarbejder animalske biprodukter, i Letland på listen over virksomheder, der er omfattet af en overgangsordning. Kommissionens beslutning 2004/464/EF og Kommissionens beslutning 2004/476/EF (Udløbsdato: 31.12.2004).
- Indsamling, transport og bortskaffelse af tidligere fødevarer. Kommissionens forordning (EF) nr. 813/2003/EF (Udløbsdato: 31.12.2005).

1.2. *Overgangsforanstaltninger for tredjelande*

Der blev indrømmet generelle overgangsordninger for tredjelande, hvorved anvendelsen af forordningens importbestemmelser blev udskudt, så de kunne få tid til at tilpasse sig de nye krav, og så Kommissionen kunne få tid til at ajourføre importreglerne i bilag VII og VIII og modellerne til sundhedscertifikater i bilag X.

Desuden blev der truffet følgende særlige overgangsforanstaltninger:

- Import fra Japan og USA til Nederlandene, Frankrig og Det Forenede Kongerige af gelatine fremstillet af materialer, som indeholder rygsøjle, bestemt til fremstilling af fotografiske film i EU (Kommissionens beslutning 2004/407/EF, som tages op til revision på grundlag af ny videnskabelig rådgivning).
- Import og markedsføring af visse materialer af animalsk oprindelse, der er klassificeret som kategori 1-materiale eller kategori 2-materiale, til teknisk brug (alle tredjelande) (Kommissionens forordning (EF) nr. 878/2004, som tages op til revision på grundlag af ny videnskabelig rådgivning).
- Adskillelse af kategori 1-, 2- og 3-anlæg for mellemprodukter og adskillelse af kategori 1-, 2- og 3-forarbejdningsanlæg (Australien, Canada, Kina og USA) (Kommissionens forordning (EF) nr. 780/2004 - udløbsdato: 31.10.2005).

2. Kommissionsforordninger om ændring af forordning (EF) nr. 1774/2002

Der er udstedt 5 kommissionsforordninger om ændringer af forordningens bilag:

- Ved forordning (EF) nr. 808/2003 ændredes artikel 12, stk. 3, så det blev tilladt at forbrænde specificeret risikomateriale og dyrekroppe i lavkapacitetsforbrændingsanlæg, hvilket var i overensstemmelse med udtalelse fra Den Videnskabelige Styringskomité, og der blev indført andre tekniske ændringer af bilagene i overensstemmelse med artiklernes ordlyd.
- Ved forordning (EF) nr. 668/2004 og (EF) nr. 416/2005 er der fastsat nogle tekniske ændringer, der bringer bilagene i overensstemmelse med artiklernes ordlyd, og der er indført nye certifikatmodeller til anvendelse ved import af visse produkter, der kan anvendes som fodermidler samt foder til selskabsdyr, tyggepinde, tyggeben og tekniske produkter. Listen over tredjelande er blevet ajourført i overensstemmelse hermed.
- Ved forordning (EF) nr. 92/2005 ændredes forordningen med hensyn til omdannelse til biogas og forarbejdning af afsmeltet fedt.
- Ved forordning (EF) nr. 93/2005 ændredes forordningens bilag II og V (jf. punkt 3).

3. Foranstaltninger til gennemførelse af forordning (EF) nr. 1774/2002

Der er fastsat gennemførelsesbestemmelser til forskellige artikler. Der er udstedt følgende gennemførelsesforordninger:

- *Anvendelse af mælk, mælkebaserede produkter og produkter afledt af mælk* (forordning (EF) nr. 79/2005). Denne forordning tillader, at husdyr fodres direkte med mejeriprodukter, der er fremstillet i overensstemmelse med fødevarestandarder, på visse dyresundhedsbetingelser, der er i overensstemmelse med de eksisterende videnskabelige udtalelser. Der ventes en udtalelse fra EFSA.
- *Fremgangsmåder ved anvendelse eller bortskaffelse af animalske biprodukter* (forordning (EF) nr. 92/2005). Denne forordning giver mulighed for at bortskaffe animalske biprodukter ved 5 andre alternative metoder.
- *Forarbejdning af animalske biprodukter af fisk og handelsdokumenter, der skal ledsage de animalske biprodukter under transporten* (forordning (EF) nr. 93/2005). Ved denne forordning er der fastsat en særlig metode til forarbejdning af animalske biprodukter af fisk, og der er fastsat en harmoniseret model til handelsdokument, der skal ledsage de animalske biprodukter under transporten.

4. Permanente generelle dispensationer

Der er givet følgende dispensationer:

- Dispensation fra forbuddet mod genanvendelse inden for samme art for så vidt angår fisk med hensyn til at fodre fisk med forarbejdet animalsk protein afledt af kroppe eller dele af kroppe af dyr af samme art (grundforordningens artikel 22, stk. 2). Det var desuden nødvendigt at indføre overgangsordninger, så erhvervslivet kunne få rimelig tid til at tilpasse sig til de nye krav med hensyn til fordring af fisk med forarbejdet animalsk protein afledt af kroppe eller dele af kroppe af dyr af samme art (forordning (EF) nr. 811/2003).
- Nærmere bestemmelser om, hvordan nedgravning og brænding skal foregå, i henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 1 (forordning (EF) nr. 811/2003).

5. Permanente særlige dispensationer efter anmodning fra medlemsstater

Der er fastsat gennemførelsesbestemmelser, så det fortsat er tilladt at fodre:

- pelsdyr med forarbejdet animalsk protein afledt af kroppe eller dele af kroppe af dyr af samme art (Finland, Estland). Kommissionens beslutning 2003/324/EF
- truede eller beskyttede arter af ådselædende fugle med døde drøvtyggere, der indeholder specificeret risikomateriale (artikel 23, stk. 2) (Italien, Frankrig, Spanien, Portugal, Grækenland og Cypern). Kommissionens beslutning 2003/322/EF, ændret ved Kommissionens beslutning 2004/455/EF.

6. Vejledninger, der er udsendt for at afklare en række spørgsmål og problemer

Der er udsendt to vejledninger (jf. bilag II):

- "Vejledning i anvendelse af den nye forordning om animalske biprodukter (EF) nr. 1774/2002", der i spørgsmål/svar-form forklarer en række emner, medlemsstaterne og de interesserede parter har peget på.
- "Retningslinjer for anvendelse af Fællesskabets lovgivning vedrørende dyresundhed, folkesundhed og affald på animalske biprodukter".

Der findes en komplet oversigt over retsfor skrifter, vejledninger og andre oplysninger om animalske biprodukter på Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelses websted vedrørende animalske biprodukter på følgende adresse:

http://europa.eu.int/comm/food/food/biosafety/animalbyproducts/index_en.htm

BILAG V

LISTE OVER RETSFORSKRIFTER, DER BLEV OPHÆVET OG ERSTATTET AF FORORDNING (EF) NR. 1774/2002

1. Kommissionens beslutning 89/18/EØF af 22. december 1988 om betingelserne for indførsel fra tredjelande af fersk kød til andre formål end konsum (EFT L 8 af 11.1.1989, s. 17).
2. Rådets direktiv 90/667/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk, og om ændring af direktiv 90/245/EØF (EFT L 363 af 27.12.1990, s. 51).
3. Kommissionens beslutning 92/187/EØF af 28. februar 1992 om betingelserne for indførsel af visse råvarer til den farmaceutiske industri fra tredjelande, som ikke er opført på listen i Rådets beslutning 79/542/EØF (EFT L 87 af 2.4.1992, s. 20).
4. Kommissionens beslutning 92/183/EØF af 3. marts 1992 om generelle betingelser for indførsel af bestemte råvarer til medicinalvareindustrien fra tredjelande opført på listen ifølge beslutning 79/542/EØF (EFT L 87 af 2.4.1992, s. 20).
5. Kommissionens beslutning 94/143/EF af 1. marts 1994 om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel fra tredjelande af serum fra hovdyr (EFT L 62 af 5.3.1994, s. 41).
6. Kommissionens beslutning 94/309/EF af 27. april 1994 om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel fra tredjelande af bestemte slags foder til selskabsdyr og visse ugarvede, fortærbare produkter til selskabsdyr med indhold af lavrisikostoffer af animalsk oprindelse, senest ændret ved beslutning 97/199/EF (EFT L 137 af 1.6.1994, s. 62).
7. Kommissionens beslutning 94/344/EF af 27. april 1994 om dyresundhedsmæssige betingelser og bestemmelser for udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel fra tredjelande af forarbejdet animalsk protein, herunder produkter indeholdende sådant protein, til foderbrug (EFT L 154 af 21.6.1994, s. 45).
8. Kommissionens beslutning 94/435/EF af 10. juni 1994 om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af svinebørster fra tredjelande (EFT L 180 af 14.7.1994, s. 40).
9. Kommissionens beslutning 94/446/EF af 14. juni 1994 om kravene ved indførsel fra tredjelande af ben og benprodukter (bortset fra benmel), horn og hornprodukter (bortset fra hornmel) samt hove og klove og produkter fremstillet heraf (bortset fra hovmel) til videreforarbejdning, der ikke er bestemt til konsum eller foder, senest ændret ved beslutning 97/197/EF (EFT L 183 af 19.7.1994, s. 46).
10. Kommissionens beslutning 94/860/EF af 20. december 1994 om fastsættelse af betingelserne for indførsel fra tredjelande af biavlprodukter til anvendelse til biavl (EFT L 352 af 31.12.1994, s. 69).

11. Kommissionens beslutning 95/341/EF af 27. juli 1995 om dyresundhedsbetingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel fra tredjelande af mælk og mælkebaserede produkter, der ikke er bestemt til konsum⁵, ændret ved beslutning 96/106/EF (EFT L 352 af 31.12.1994, s. 69).
12. Rådets beslutning 95/348/EF af 22. juni 1995 om veterinære og dyresundhedsmæssige bestemmelser, der skal gælde i Det Forenede Kongerige og Irland, for behandling af visse former for affald, der skal afsættes lokalt som foder til bestemte grupper af dyr (EFT L 200 af 24.8.1995, s. 42).
13. Kommissionens beslutning 96/500/EF af 22. juli 1996 om dyresundhedsbetingelser og udstedelse af certifikat eller officiel erklæring ved indførsel fra tredjelande af jagttrofæer af fugle og hovdyr, der ikke har gennemgået fuldstændig taksidermi (EFT L 203 af 13.8.1996, s. 13).
14. Kommissionens beslutning 97/168/EF af 29. november 1996 om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat eller officiel erklæring for indførsel af huder og skind af hov- eller klovdyr fra tredjelande (EFT L 67 af 7.3.1997, s. 19).
15. Kommissionens beslutning 97/198/EF af 25. marts 1997 om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af forarbejdet animalsk protein fra visse tredjelande, der anvender alternative varmebehandlingssystemer, og om ændring af beslutning 94/344/EF (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 36).
16. Kommissionens beslutning 97/735/EF af 21. oktober 1997 om visse beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til handel med bestemte typer af animalsk affald fra pattedyr (EFT L 294 af 28.10.1997, s. 7).
17. Rådets beslutning 99/534/EF af 19. juli 1999 om foranstaltninger for forarbejdning af visse former for animalsk affald med henblik på beskyttelse mod overførbare spongiforme encephalopatii og om ændring af Kommissionens beslutning 204/735/EF (EFT L 204 af 4.8.1999, s. 37).
18. Kommissionens beslutning 2001/25/EF af 27. december 2002 om forbud mod anvendelse af bestemte animalske biprodukter i foder (EFT L 6 af 11.1.2001, s. 16).
19. Kommissionens beslutning 92/562/EØF af 17. november 1992 om godkendelse af alternative varmebehandlingssystemer til forarbejdning af højrisikostoffer (EFT L 359 af 9.12.1992, s. 23).

⁵ EFT L 200 af 24.8.1995, s. 42.